

7 Ιουλίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΛΓΑ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ,

(Αιτήτρια στην Υπόθεση Αρ. 228/88)

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΣΙΜΙΛΛΙΔΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 284/88)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 228/88, 284/88).

-
- Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί το νόμο και τα πράγματα — Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Πλήρωση επτά θέσεων διοικητικού λειτουργού Α στον κλάδο του Γενικού Διοικητικού Προσωπικού — Αρχαιότητα — Πλάνη της ΕΔΥ ως προς τα πραγματικά και νομικά κριτήρια για καθορισμό του κριτηρίου αρχαιότητας — Απόφαση της ΕΔΥ για προαγωγή υποψηφίων, των οποίων η προγενέστερη προαγωγή είχε επικυρωθεί με απόφαση της Ολομέλειας — Ποίες οι συνέπειες ανατροπής του φάσματος των γεγονότων που φαινομενικά ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης. 5 10
- Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Συνέπειες — Εφαρμοστέες αρχές.
- Διοικητική πράξη — Πραγματικά γεγονότα — Κριτήριο για την ορθότητα των πραγματικών γεγονότων — Είναι εκείνο της αντικειμενικής υπόστασης τους όπως διαπιστώνεται κατά τη διερεύνηση του θέματος στα πλαίσια της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας — Υιοθέτηση της αρχής στην *Papaleontiou*. 15 20
- Η αιτήτρια στην προσφυγή 228/88, προσβάλλει μόνο την προαγωγή των πέντε από τους επτά προαχθέντες, ενώ ο αιτητής στην

προσφυγή 284/88 αμφισβητεί το σύνολο της απόφασης της ΕΔΥ ημερομηνίας 10.12.1987 για προαγωγή των επτά ενδιαφερομένων προσώπων στις επίδικες θέσεις.

- 5 Μετά την επιφύλαξη της απόφασης γνωστοποιήθηκε στο Δικαστήριο από τους καθ' ύλην αίτηση ότι ο προγενέστερος διορισμός των ενδιαφερομένων προσώπων Μακρίδη και Θεοφανίδη στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α', επικυρώθηκε από το Δικαστήριο στην Α.Ε. 745. Ο διορισμός τους είχε ακυρωθεί με την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης στην προσφυγή 328/86 στις 10.10.87. Συνεπώς στις 10.12.87 που λήφθηκε η απόφαση για προαγωγή, είχαν τα απαιτούμενα προσόντα. Η θεώρηση αυτή των γεγονότων προέκυψε εκ των υστέρων ότι ήταν εσφαλμένη ενόψει της ανατροπής της πρωτόδικης απόφασης από την Ολομέλεια και την αποκατάσταση της απόφασης για το διορισμό τους στη θέση το 1986.

- 20 Η αιτήτρια διορίστηκε αρχικά στην Αρχή Αναδασμού το 1970 και μονιμοποιήθηκε το 1972. Η Αρχή Αναδασμού καταργήθηκε από το Ν. 44/85 και αντικαταστάθηκε με το Τμήμα Αναδασμού (Τμήμα Γεωργίας), στο οποίο εντάχθηκε όλο το προσωπικό της Αρχής συμπεριλαμβανομένης και της αιτήτριας. Ενόψει των ρητών διατάξεων της σχετικής νομοθεσίας, η υπηρεσία της αιτήτριας στο Τμήμα Αναδασμού λογίζεται ως υπηρεσία στον αντίστοιχο κλάδο της δημόσιας υπηρεσίας από τον χρόνο πρόσληψής της το 1970.

- 25 Η ΕΔΥ κατάταξε την αιτήτρια 38η στη σειρά αρχαιότητας με αποτέλεσμα να μη συγκαταλέγεται μεταξύ των επιλεγέντων για προαγωγή στις επίδικες θέσεις.

- 30 Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε την προσφυγή της αιτήτριας υπ. αρ. 228/88 και αποφάνθηκε ότι:

- 35 Η απόφαση της ΕΔΥ για τοποθέτηση της αιτήτριας στη σειρά αρχαιότητας που αναφέρεται πιο πάνω, είναι αποτέλεσμα πλάνης ως προς τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά δεδομένα για τον καθορισμό της αρχαιότητάς της.

- 40 Η πλάνη κάτω από την οποία τελούσε η ΕΔΥ επηρέασε ουσιαστικά την απόφαση για την επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων, γεγονός που την καθιστά τρωτή και υποκείμενη σε ακύρωση.

Αναφορικά με την προσφυγή του αιτητή υπ' αρ. 284/88 αποφασίστηκε ότι:

Η δικαστική ακύρωση διοικητικής πράξης επενεργεί έναντι πάντων και εξουδετερώνει την υπόσταση της απόφασης για κάθε σκοπό.

Συνεπώς η προσφυγή του αιτητή απώλεσε το αντικείμενό της στο βαθμό που στρέφεται εναντίον των πέντε ενδιαφερομένων προσώπων. 5

Το δικαίωμα του αιτητή να επικαλεσθεί τις διατάξεις του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος δε θα απασχολήσει το Δικαστήριο, ενόψει της διαπίστωσης ότι δικαιολογείται η ακύρωση του συνόλου της απόφασης, ανεξάρτητα από τους λόγους που έχει ακυρωθεί υπέρ της αιτήτριας στην προσφυγή 228/88. 10

Διαπιστώνεται ότι η ΕΔΥ ελειτούργησε κάτω από πλάνη με τη συμπερίληψη των υποψηφίων Μακρίδη και Θεοφανίδη στον κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή και με την απόφαση για προαγωγή τους που ακολούθησε, σε θέσεις τις οποίες ήδη κατείχαν. Η πλάνη είχε δυσμενείς επιπτώσεις στην υποψηφιότητα του αιτητή η οποία τελικά αποτέλεσε ουσιώδη παράγοντα για τη μη επιλογή του. Η πλάνη συνίστατο στο ότι τα γεγονότα που η ΕΔΥ έκρινε ως δεδομένα για την υποψηφιότητα των Μακρίδη και Θεοφανίδη καθώς και η βάση τους σχετικά με το καθεστώς των πραγμάτων ανατράπηκαν. 15
20

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318, 30

Paramichael v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1357,

Vakis v. Public Service Commission (1985) 3(B) C.L.R. 534, 35

Papaleontiou v. Republic (1987) 3(B) C.L.R. 751,

Savva and Others v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 160,

Republic v. Argyrides (1987) 3(B) C.L.R. 1092, 40

Sekkides v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2136,

Στυλιανού και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2802.

Προσφυγές.

- 5 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προήχθη-
καν στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α΄ στον κλάδο του Γενι-
κού Διοικητικού Προσωπικού, αντί των αιτητών.
- Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια στην Υπόθεση Αρ. 228/88.
- 10 Α. Ευτυχίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 284/88.
- Α. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για
τους Καθ' ων η αίτηση.
- 15 Κ. Χρυσστομίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α.
Παπαϊωάννου.
- Α. Παναγιώτου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Π. Παπαμιχαήλ.
- 20 *Cur. adv. vult.*
- ΠΙΚΗΣ, Δ.: Αντικείμενο και των δυο συνεχδικαζόμενων
προσφυγών είναι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. της 10/12/87 με την
οποία πληρώθηκαν επτά θέσεις Διοικητικού Λειτουργού Α΄
25 στον κλάδο του Γενικού Διοικητικού Προσωπικού.
- Η Όλγα Μαυρομάτη, η αιτήτρια στην προσφυγή 228/88,
προσβάλλει μέρος της επίδικης απόφασης, εκείνο που αφορά
την προαγωγή των ενδιαφερόμενων μερών Γρ. Θεοφανίδη, Π.
30 Παπαμιχαήλ, Θ. Καζαμία, Α. Αντωνίου και Χρ. Αθανασίου. Η
προαγωγή των άλλων δυο επιλεγέντων, του Κ. Μακρίδη και του
Α. Παπαϊωάννου, δεν προσβάλλεται. (Η προσφυγή εναντίον του
Α. Παπαϊωάννου αποσύρθηκε στην εξέλιξη της διαδικασίας.)
- 35 Ο Ε. Σιμιλλίδης, ο αιτητής στην προσφυγή 284/88, αμφισβη-
τεί το σύνολο της απόφασης της 10/12/88, περιλαμβανομένου
και του μέρους που αφορά το διορισμό των προαναφερθέντων
δυο μερών.
- 40 Μετά την επιφύλαξη της απόφασης γνωστοποιήθηκε στο δι-
καστήριο από τους καθ' ων η αίτηση ότι ο προγενέστερος διορι-
σμός των Κ. Μακρίδη και Γρ. Θεοφανίδη στη θέση του Διοικη-
τικού Λειτουργού Α επικυρώθηκε από το δικαστήριο στην Ανα-
θεωρητική Έφεση 745. Ο διορισμός τους είχε ακυρωθεί με την

έκδοση της πρωτόδικης απόφασης στην προσφυγή 328/86 στις 10/10/87. Συνεπώς είχαν στις 10/12/87 τα προσόντα για προαγωγή. Η θεώρηση αυτή των γεγονότων προέκυψε εκ των υστέρων ότι ήταν εσφαλμένη ενόψει της ανατροπής της πρωτόδικης απόφασης από την ολομέλεια και την αποκατάσταση της απόφασης για το διορισμό τους στη θέση το 1986. 5

Οι συνέπειες της ανατροπής του φάσματος των γεγονότων που φαινομενικά ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης θα εξεταστούν σε σχέση με την προσφυγή του Ε. Σιμιλλίδη. Στο πρώτο στάδιο θα εξετάσουμε, όπως άλλωστε επιβάλλεται και από τη χρονολογική σειρά των δυο προσφυγών, το αίτημα της Όλγας Μαυρομάτη για την ακύρωση του διορισμού των προαναφερθέντων πέντε ενδιαφερομένων μερών. 10

Ο κύριος λόγος ο οποίος προβάλλεται για την ακύρωση του σχετικού μέρους της επίδικης απόφασης συνίσταται στον ισχυρισμό ότι η Ε.Δ.Υ. λειτούργησε κάτω από καθεστώς πλάνης ως προς την αρχαιότητά της. Παρόλο που είχε περιληφθεί στον κατάλογο των υποψηφίων που κρίθηκε ότι κατείχαν τα προσόντα για διορισμό, δε συγκαταλεγόταν μεταξύ των 28 υποψηφίων που είχαν συστηθεί από την τμηματική επιτροπή, κυρίως λόγω της σειράς αρχαιότητας στην οποία είχε καταταχθεί. Το θέμα της αρχαιότητας της αιτήτριας απασχόλησε την Ε.Δ.Υ. όπως αποκαλύπτεται στο πρακτικό της απόφασης· την κατέταξαν 38η στη σειρά αρχαιότητας. Η κατάταξη αυτή την έφερε να υστερεί στον τομέα της αρχαιότητας έναντι πολλών άλλων υποψηφίων, μεταξύ των οποίων και τα ενδιαφερόμενα μέρη. 15

Η θέση της αιτήτριας είναι ότι στον υπολογισμό της αρχαιότητάς της στην υπηρεσία, η Ε.Δ.Υ. έκανε λάθος, κυρίως ως αποτέλεσμα της εσφαλμένης ερμηνείας των σχετικών διατάξεων του Περί Ενοποιήσεως και Αναδιανομής Αγροτικών Κτημάτων (Τροποποιητικός Νόμος του 1985), Ν.44/85, και ιδιαίτερα των προνοιών του άρθρου 42. 20

Για να γίνει ευχερώς κατανοητή η εισήγηση πρέπει να ανατρέξουμε στο διορισμό της αιτήτριας στην Αρχή Αναδασμού και τους όρους κάτω από τους οποίους μεταπήδησε στη δημόσια υπηρεσία βάσει των προνοιών του Ν. 44/85. Η αιτήτρια διορίστηκε στη θέση Διοικητικού Γραμματέα στην Αρχή Αναδασμού στις 15/6/70 και μονιμοποιήθηκε στην ίδια θέση από την 1/10/72. Η μισθολογική κλίμακα της θέσης που κατείχε αντιστοιχούσε με τη μισθολογική κλίμακα της θέσης του Διοικητικού Λειτουργού, 2ης 25

5 τάξης (παλιά κλίμακα 16) στη Δημόσια Υπηρεσία. Με το Ν. 44/85 η Αρχή Αναδασμού καταργήθηκε από 1/11/86 και αντικαταστάθηκε από το Τμήμα Αναδασμού (Τμήμα Γεωργίας) στο οποίο εντάχθηκε το προσωπικό της. Σύμφωνα με τις διατάξεις της δεύτερης επιφύλαξης του άρθρου 42 (όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 5 του Ν. 23/87) η υπηρεσία υπαλλήλων στην Αρχή Αναδασμού "λογίζεται ως υπηρεσία στη νέα θέση για σκοπούς ένταξης του προσωπικού στην ιεραρχία της υπηρεσίας αναδασμού".

10 Ενόψει των ρητών διατάξεων της νομοθεσίας η υπηρεσία της αιτήτριας στο Τμήμα Αναδασμού λογίζεται ως υπηρεσία στον αντίστοιχο κλάδο της δημόσιας υπηρεσίας από το χρόνο της πρόσληψής της στις 15/6/70. Η θέση η οποία αντιστοιχούσε στη Δημόσια Υπηρεσία με τη θέση την οποία κατείχε ήταν εκείνη του Διοικητικού Λειτουργού, 2ης τάξης. Συνεπώς λογίζεται για σκοπούς ένταξης και ανέλιξης ότι κατείχε αυτή τη θέση στη Δημόσια Υπηρεσία από 15/6/70.

20 Προκύπτει ότι η Ε.Δ.Υ. πλανήθηκε ως προς τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά δεδομένα για τον καθορισμό της αρχαιότητας της αιτήτριας. Κρίθηκε ότι η θέση της αντιστοιχούσε με εκείνη του Διοικητικού Λειτουργού, 3ης τάξης, γεγονός που την έφερε 38η στη σειρά αρχαιότητας, ενώ αν το θέμα αντικριζόταν μέσα στο ορθό νομικό πλαίσιο, η Όλγα Μαυρομάτη θα ήταν πρώτη ή μεταξύ των πρώτων στη σειρά αρχαιότητας. Η σημασία η οποία αποδόθηκε από την Ε.Δ.Υ. στον παράγοντα "αρχαιότητα" στον καθορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή, είναι έκδηλη από το πρακτικό της απόφασης, όπως άλλωστε επιβάλλεται από τον καθορισμό της αρχαιότητας ως ένα από τους τρεις βασικούς παράγοντες για προαγωγή στη Δημόσια Υπηρεσία - (άρθρο 44(2), Ν. 33/67).

30 Η πλάνη κάτω από την οποία τελούσε η Ε.Δ.Υ. επηρέασε ουσιωδώς την απόφαση για την επιλογή των ενδιαφερόμενων μερών, γεγονός που την καθιστά τρωτή και υποκείμενη σε ακύρωση.

35 Η δικαστική ακύρωση διοικητικής πράξης επενεργεί έναντι πάντων και εξουδετερώνει την υπόσταση της απόφασης για κάθε σκοπό. Η αρχή αυτή μνημονεύεται στην υπόθεση *Papamichael v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1357, στην οποία αναφέρθηκε:-

40 "In contrast, judicial decisions entailing the annulment of administrative action, operate erga omnes and binding vis-a-vis the world at large as decisions affecting status are."

Οι συνέπειες της ακυρωτικής απόφασης επιβεβαιώνονται και στην απόφαση της ολομέλειας *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318. Στο σχετικό απόσπασμα αναφέρεται:-

"Η ακυρωτική απόφαση του δικαστηρίου ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη από το χρόνο της έκδοσής της (ex tunc) και έναντι όλων (erga omnes), δηλαδή και έναντι εκείνων που δεν ήταν μέρη στην ακυρωτική δίκη. 5

Μετά από ακυρωτική απόφαση σε μια προσφυγή, άλλη προσφυγή, με την οποία προσβάλλεται η ίδια πράξη, καθίσταται χωρίς αντικείμενο και απαράδεκτη, λόγω του δεδικασμένου, εκτός αν υπάρχει λόγος έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης για σκοπούς της παραγράφου 6 του άρθρου 146." 10

Συνελώς η προσφυγή του κ. Σιμιλλίδη, στο βαθμό που στρέφεται εναντίον των πέντε ενδιαφερόμενων μερών, έχει απωλέσει το αντικείμενό της. Είναι δυνατό να εξεταστεί η ακύρωσή της μόνον εφόσο διαπιστώνεται ότι η θεραπεία επιδιώκεται για σκοπούς υποβολής απαίτησης βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.6*. Επειδή όμως διαπιστώνεται και λόγος για την ακύρωση του άλλου μέρους της απόφασης, το οποίο δεν έχει αμφισβητηθεί από την αιτήτρια Μαυρομάτη, ο οποίος άπτεται του συνόλου της απόφασης, το θέμα δε θα μας απασχολήσει επειδή καταλήγω ότι δικαιολογείται η ακύρωση του συνόλου της απόφασης, ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους έχει ακυρωθεί υπέρ της αιτήτριας στην προσφυγή 228/88. 15 20 25

Με την ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης στην προσφυγή 328/86 επαναπροσδιορίστηκε, έστω και εκ των υστέρων, το πραγματικό καθεστώς γεγονότων αναφορικά με δυο από τους υποψηφίους, τον κ. Μακρίδη και τον κ. Θεοφανίδη, οι οποίοι είχαν συμπεριληφθεί στον κατάλογο των συστηθέντων από την τμηματική επιτροπή και τελικά είχαν επιλεγεί για την πλήρωση των δυο από τις επτά θέσεις. Τα γεγονότα που η Ε.Δ.Υ. έκρινε ως δεδομένα για την υποψηφιότητα των δυο ανατράπηκαν καθώς και η βάση τους σχετικά με το καθεστώς πραγμάτων. 30 35

Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. της 9/11/89 για την πλήρωση του κενού που δημιουργήθηκε δεν αποτελεί αντικείμενο αυτής της 40

*Το θέμα εξετάζεται διεξοδικά στη *Vakis v. Public Service Commission* (1985) 3(B) C.L.R. 534.

προσφυγής και δε θα μας απασχολήσει. Εξάλλου δε μεταβάλλει τα επίδικα θέματα που εγείρονται με την παρούσα αίτηση και αφορούν την πλήρωση επτά θέσεων.

5 Η κα. Κουρσουμπά εισηγήθηκε ότι η επιβεβαίωση της διοικητικής απόφασης του 1986 είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της επίδικης απόφασης στο μέρος που αφορά το διορισμό των πέντε από τους επτά επιλεγέντες. Η εισήγηση παραγνωρίζει:

10 (α) Τα γεγονότα που προηγήθηκαν και εκείνα τα οποία περιορίζουν και συνθέτουν την επίδικη απόφαση, και

(β) την αρχή η οποία υιοθετείται στην απόφαση *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 751.

15

Ο μηχανισμός κινήθηκε για την πλήρωση επτά θέσεων και η απόφαση λήφθηκε για την πλήρωση ισάριθμων θέσεων. Στην απόφαση δε γίνεται διάκριση μεταξύ οποιασδήποτε από τις επτά θέσεις που θα πληρώνονταν, ούτε η απόφαση συσχετίστηκε με τη δυνατότητα επικύρωσης του διορισμού των δυο ενδιαφερομένων μερών σε μεταγενέστερο στάδιο. Το αντικείμενο της επίδικης απόφασης ήταν η πλήρωση επτά και όχι πέντε θέσεων. Αυτό υπήρξε το πλαίσιο της απόφασης που προσβάλλεται με τις δυο προσφυγές.

20

25 Στην υπόθεση *Papaleontiou* ο δικαστής Στυλιανίδης υιοθέτησε τη θέση ότι η εκ των υστέρων αναμόρφωση του καθεστώτος γεγονότων με την ανατροπή πρωτόδικης δικαστικής απόφασης στο πλαίσιο της αναθεωρητικής έφεσης αξιολογείται αντικειμενικά και μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση πλάνης ως προς τα

30 πράγματα σε σχέση με την απόφαση του διορίζοντος σώματος. Το θέμα τίθεται ως εξής:

30

"In view of the decision of the Full Bench of this Court in Revisional Appeal No. 350, the factor of seniority as taken into

35 consideration by the Commission is erroneous. If the actual fact that it should have been taken into consideration is as it finally resulted from the Full Bench in Revisional Appeal No. 350, which reversed the first instance judgment in Recourse No. 258/82, then the Commission laboured under a misconception of fact in the

40 sense that they took into consideration a non-existing fact and they did not take into account the correct fact. The Commission took into consideration erroneous factors. The position of the applicant crystallized in Revisional Appeal No. 350. The promotion of the applicant on 11.5.82 with effect from 1.11.80

preserved its executory nature and it was continuously valid and was confirmed by the Court."

Η αρχή η οποία υιοθετείται στην *Papaleontiou* κρίνεται ορθή και υιοθετείται. Το κριτήριο για την ορθότητα των πραγματικών γεγονότων είναι αντικειμενικό και όχι υποκειμενικό. Το κριτήριο δεν είναι εκείνο της αληθοφάνειας των γεγονότων κατά το χρόνο λήψης της διοικητικής απόφασης αλλά εκείνο της αντικειμενικής υπόστασής τους όπως διαπιστώνεται κατά τη διερεύνηση του θέματος στα πλαίσια της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας. 5 10

Διαπιστώνεται ότι οι καθ' ων η αίτηση έσφαλαν στη συμπερίληψη των υποψηφίων Μακρίδη και Θεοφανίδη στον κατάλογο των υποψηφίων και κατ' ακολουθία τους είχαν προόξει, λειτουργούντες κάτω από την ίδια πλάνη, σε θέσεις τις οποίες κατείχαν. Δε μπορεί να αποκλειστεί ότι η πλάνη είχε δυσμενείς επιπτώσεις στην υποψηφιότητα του αιτητή Σιμιλλίδη ή ότι τελικά αποτέλεσε ουσιώδη παράγοντα για τη μη επιλογή του. Δε μπορεί να προβλέψουμε με βεβαιότητα ποιοι θα διορίζονταν στις υπολοιπούμενες δυο θέσεις αν αυτές δεν απονέμονταν στους κ.κ. Μακρίδη και Θεοφανίδη. 15 20

Καταλήγω ότι και το αίτημα του αιτητή Σιμιλλίδη ευσταθεί, διαπίστωση που δικαιολογεί την ακύρωση της επίδικης πράξης στην ολότητά της. Δε θα μας απασχολήσουν οι άλλοι λόγοι που έχουν προβληθεί από τον ίδιο αιτητή για ακύρωση της απόφασης, ιδιαίτερα οι ισχυρισμοί που αφορούν τις εμπιστευτικές εκθέσεις ορισμένων υποψηφίων. Το θέμα θα απασχολήσει την Ε.Δ.Υ. κατά την επανεξέταση του θέματος της πλήρωσης των επτά θέσεων. Απλώς θα μνημονεύσουμε στην υποσημείωση μερικές από τις αποφάσεις που ρίπτουν φως στο θέμα. (Βλ. *M. Savva and Others v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 160, *Republic v. Argyrides* (1987) 3 C.L.R. 1092, *Sekkides v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 2136, *Στυλιανού και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2802. 25 30

Η απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της βάσει των διατάξεων του Άρθρου 146.4(β). Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 35

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.